

Sygn. akt VU 1418/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r. w Kaliszu

odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił G. S. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach albowiem wnioskodawczyni nie osiągnęła wymaganego 20-letniego okresu ubezpieczenia. Tym samym ZUS nie zaliczył odwołującej zgłoszonego okresu pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16-go roku życia od dnia 13 września 1975 r. do dnia 9 września 1979 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła G. S. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu zgłoszonego okresu pracy rolniczej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca G. S. urodzona dnia (...), od września 1974 r. do maja 1979 r. uczęszczała do 5-letniego Liceum Medycznego w O. Do szkoły odwołująca dojeżdżała codziennie z miejscowości S..

/bezsporne/

Odwołująca zamieszkiwała w latach 1974 - 79 w S. wraz z ojcem B. S. i matką J. S..

dowód: poświadczenie zameldowania w aktach ZUS.

Nauka odwołującej w liceum rozpoczynała się rano i kończyła się wczesnym popołudniem. Odwołująca zatem wychodziła z domu około godziny 7.00 i następnie autobusem dojeżdżała do miejscowości, w której znajdowała się szkoła. Powrót do domu miał miejsce około godziny 14.00 – 15.00.

dowód: zeznania odwołującej.

Rodzice odwołującej byli użytkownikami gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,29 ha położonego w S. i P.. W gospodarstwie było 2 sztuki bydła oraz trzoda chlewna w liczbie 5 – 6 sztuk. Był również drób w zmiennej ilości: ok.40 kur i ok.20 kaczek. W gospodarstwie uprawiane było zboże oraz rośliny okopowe, głównie ziemniaki i buraki. Zasiwy dokonywane były przy pomocy sprzętu rolniczego, sadzenie ziemniaków odbywało się ręcznie. Przygotowanie gruntu pod uprawy odbywało się mechanicznie z użyciem konia i sprzętu konnego.

dowód: zeznania świadka B. W..

Prace odwołującej w gospodarstwie rodziców były uzależniona od obowiązków szkolnych. W okresie nauki tj. wrzesień-czerwiec pomoc ta ograniczała się do wykonywanych krótkotrwałych czynności w gospodarstwie takich jak przygotowanie karmy dla zwierząt i pomoc przy wieczornym karmieniu; odwołująca wykonywała również prace polowe przy sadzeniu a następnie zbiorze ziemniaków. W okresie wakacji szkolnych przypadających od lipca do września, odwołująca poza pomocą przy oprzątanii zwierząt, pomagała także przy zbiorze zboża z pola.

dowód: zeznania świadka j.w., zeznania odwołującej.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującej na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 19 lat 3 miesiące i 27 dni. Uznaný przez ZUS staż pracy w warunkach szczególnych to 19 lat 3 miesiące i 21 dni. Nie jest też członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zebrane w aktach sprawy, a potwierdzające ustalony powyżej stan faktyczny. Dokumenty te nie budzą wątpliwości i nie zostały zakwestionowane przez strony. Sąd nadał walor wiarygodności zeznaniom odwołującej się i świadka tylko częściowo, tj. w zakresie odpowiadającym ustalonemu stanowi faktycznemu. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom tych osób w przedmiocie czasu, który poświęcała odwołująca się na pracę w gospodarstwie rolnym swoich rodziców podczas pobierania nauki w szkole. Zeznania te stoją w sprzeczności z danymi, które wynikają z dokumentów uznane przez sąd za w pełni wiarygodne. Trudno bowiem uznać, aby odwołująca w trakcie roku szkolnego, gdy musiała znaczną część czasu przeznaczyć na pobyt w szkole, na dojazdy do szkoły i naukę własną po powrocie ze szkoły, miała czas i siły na pracę na gospodarstwie rolnym w wymiarze co najmniej 4 godz. dziennie. W ocenie sądu jest to nierealne, a ponadto sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logiki. Tym bardziej, iż przedmiotowe gospodarstwo było niewielkie tak w ujęciu obszarowym jak i w liczebności inwentarza.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne, a decyzja wydana przez organ emerytalny jest słuszna i wolna od wad natury prawnej i faktycznej.

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z póź. zm. / ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art. 32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.)/ za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Poza sporem pozostaje, iż odwołująca legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Organ prawidłowo przyjął, iż odwołująca ma 19 lat 3 miesiące i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd uznał, iż nie sposób przyjąć, aby odwołująca w okresie od dnia 12 września 1975 r. do dnia 9 września 1979 r. wykonywała w wymiarze minimum 4 godz. dziennie pracę na gospodarstwie rolnym swoich rodziców. Biorąc pod uwagę obowiązki szkolne odwołującej opisane w części zawierającej ustalenia faktyczne, niewielki obszar gospodarstwa oraz fakt, iż na gospodarstwie pracowali również ojciec i matka, nie sposób uznać, iż odwołująca w trakcie roku szkolnego od września do czerwca następnego roku kalendarzowego pracowała w sposób ciągły w przedmiotowym gospodarstwie co najmniej przez 4 godziny dziennie. Jedynie przypadający w czasie wakacji kilkudniowy okres przy zbiorze zboża oraz przypadający jesienią w trakcie roku szkolnego kilkudniowy okres pracy przy zbieraniu ziemniaków charakteryzował się pracą wyczerpującą podany wyżej wymiar czasowy. Przy takiej ocenie badanego okresu, uznać należało, iż w każdym roku kalendarzowym odwołująca pracowała w rolnictwie w czasie wynoszącym co najmniej 4 godziny dziennie przez okres niespełna od 1 miesiąca do 1,5 miesiąca, co w sumie dałoby okres wynoszący co najwyżej 6 miesięcy. Okres taki jest okresem krótszym niż brakujący odwołującej okres do uzyskania 20-letniego okresu pracy.

W związku z powyższym sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie odwołująca nie spełniła wszystkich przesłanek wymaganych cytowanym wyżej przepisem art. 32 i art. 184 ustawy o emeryturach i rentach ... Odwołująca

przepracowała co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych, ale nie legitymuje się łącznym dwudziestoletnim okresem zatrudnienia.

W związku z powyższym sąd uznał odwołanie za nieuzasadnione, co prowadziło do jego oddalenia.